Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 14. augustā *Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH* iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 14. jūnija spriedumu lietā T-165/17 *Emcur/EUIPO*

(Lieta C-533/18 P)

(2019/C 65/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH (pārstāvis: *K. Bröcker,* advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Tiesa (desmitā palāta) ar 2019. gada 8. janvāra rīkojumu ir atzinusi apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. oktobrī iesniedza *Sąd Rejonowy w Słupsku* (Polija) – kriminālprocess pret JI

(Lieta C-634/18)

(2019/C 65/29)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy w Słupsku

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

JI

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Savienības tiesību norma, kas ir norādīta Padomes Pamatlēmuma 2004/757/TI (2004. gada 25. oktobris), ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā ([1]) 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā, skatot kopā ar 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ir jāsaprot tādējādi, ka šī tiesību norma neliedz valsts tiesai veikt jēdziena "liels daudzums narkotisko vielu" interpretāciju katrā individuālā vērtējumā, un šis novērtējums neprasa piemērot jebkādu objektīvu kritēriju, it īpaši tas neprasa noskaidrot, ka likumpārkāpējs glabā narkotikas ar mērķi veikt minētā pamatlēmuma 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās darbības, proti, ražošanai, piedāvāšanai, piedāvāšanai pārdošanai, izplatīšanai, starpniecībai, piegādei ar jebkādiem noteikumiem?

2) Vai tiesību aizsardzības tiesā līdzekļi, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu Pamatlēmumā 2004/757/TI, it īpaši šā pamatlēmuma 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā, skatot kopā ar 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, iekļauto Savienību tiesību normu efektivitāti un lietderību tiktāl, ciktāl Polijas Likums par narkomānijas apkarošanu nesatur precīzu formulējumu, kas attiecas uz lielu daudzumu narkotikas un atstāj šo jautājumu tiesas sastāva interpretācijai konkrētā lietā tā saucamās tiesnešu novērtējuma brīvības ietvaros – ir pietiekami, lai nodrošinātu Polijas pilsoņiem efektīvu aizsardzību, kas izriet no Savienības tiesību aktiem, ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā?

3) Vai valsts tiesību norma, kas ir iekļauta Likuma par narkomānijas apkarošanu 62. panta 2. punktā, atbilst Savienības tiesību aktiem, it īpaši Pamatlēmuma 2004/757/TI 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā, skatot kopā ar 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, minētajai tiesību normai, un ja tas tā ir, vai Polijas valsts tiesu pieņemtajai liela daudzuma psihotropo un narkotisko vielu jēdziena interpretācijai nav pretrunā Savienības tiesību norma, saskaņā ar kuru pie bargākas krimināalatbildības ir saucama persona, kas ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, proti liela daudzuma narkotiku glabāšanu ar mērķi veikt darbības, kas ir minētas Pamatlēmuma 2004/757/TI 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā?

4) Vai Likuma par narkomānijas apkarošanu 62. panta 2. punkts, ar ko paredz bargāku krimināltiesību par noziedzīgu nodarījumu, proti, par liela daudzuma psihotropo vielu un narkotisko vielu glabāšanu, Polijas valsts tiesu interpretācijas izpratnē nav pretrunā ar vienlīdzības un nediskriminācijas principu (Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 14. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22.–21. pants, skatot kopā ar Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 1. punktu)?

([1]) OV L 335, 8. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 29. oktobrī iesniedza *Sąd Rejonowy w Chełmnie* (Polija) – *Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)*/ZP

(Lieta C-671/18)

(2019/C 65/30)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy w Chełmnie

Pamatlietas puses

Prasītājs: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Atbildētājs: ZP

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes Pamatlēmuma 2005/214/TI (2005. gada 24. februāris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām ([1]) redakcijas, kura grozīta ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris) ([2]) (turpmāk tekstā – "Pamatlēmums 2005/214/TI"), 7. panta 2. punkta i) apakšpunkta iii) punkts un 20. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj tiesai atteikties izpildīt izdevējas valsts iestādes, kas nav tiesa, lēmumu, ja ir konstatēts, ka lēmuma izsniegšana ir notikusi, pārkāpjot puses tiesības efektīvi aizstāvēt savas tiesības tiesā?

2) It sevišķi, vai atteikšanas pamats var būt konstatējums, ka, neskatoties uz izdevējā valstī spēkā esošajām izsniegšanas procedūrām un pārsūdzības termiņiem attiecībā uz lēmumu, par kuru ir runa Pamatlēmuma 2005/214/TI 1. panta a) punkta ii) un iii) apakšpunktā, pusei, kura dzīvo lēmuma izpildes valstī, pirmstiesas procesā nebija nodrošināta reāla un efektīva tiesību aizsardzība nepietiekamā termiņa dēļ, lai atbilstoši reaģētu uz paziņojumu par sankcijas uzlikšanu?

3) Vai saskaņā ar Pamatlēmuma 2005/214/TI 3. panta noteikumiem tiesiskās aizsardzības apjoms, kas ir atzīts personām, attiecībā uz kurām ir jāpiemēro finansiāla sankcija, var būt atkarīgs no tā, vai finansiāla sankcija tiek uzlikta administratīvā procesā, administratīva pārkāpuma procesā vai krimināprocesā?